स मया राज्यकामेन हन्यमाने ह्युपेक्षितः । तस्मादवाक्छिरा राजन् प्राप्तोऽस्मि नरकं विभो । ९८०
ब्राह्मणं वृद्धमाचार्य्यं न्यस्तशस्त्रं महामुनिं । घातयित्वाऽद्य राज्यार्थमृतं श्रेयो न जीवितं ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्व्वणि अर्ज्जुनवाक्ये सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ अर्ज्जुनस्य वचः श्रुत्वा नोचुस्तत्र महारथाः । अप्रियं वा प्रियं वापि महाराज धनञ्जयं ।
ततः क्रुद्धो महाबाहुर्भीमसेनोऽभ्यभाषत । कुत्सयन्निव कौन्तेयमर्ज्जुनं भरतर्षभ ।
मुनिर्यथाऽरण्यगतो भाषते धर्म्मसंहितं । न्यस्तदण्डो यथा पार्थ ब्राह्मणः संयितव्रतः ।
क्षतत्राता क्षताज्जीवन् क्षन्ता स्त्रीष्वथ साधुषु । क्षत्रियः क्षितिमाप्नोति क्षिप्रं धर्म्मं यशःश्रियः । ९८५
स भवान् क्षत्रियगुणैर्युक्तः सर्व्वैः कुलोद्वहः । अविपश्चिद्यथा वाचं व्याहरन्नाद्य शोभसे ।
पराक्रमस्ते कौन्तेय शक्रस्येव शचीपतेः । न चातिवर्त्तसे धर्म्मं वेलामिव महोदधिः ।
न पूजयेत्त्वां कोन्वद्य यत्त्वयोदशवार्षिकं । अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा धर्म्ममेवाभिकाङ्क्षसे ।
दिष्ट्या तात मनस्तेऽद्य स्वधर्म्ममनुवर्त्तते । आनृशंस्यञ्च ते दिष्ट्या बुद्धिः सततमच्युत ।
यत्तु धर्म्मप्रवृत्तस्य हृतं राज्यमधर्म्मतः । द्रौपदी च परामृष्टा सभामानीय शत्रुभिः । ९९०
वनं प्रव्राजिताश्च स्म वल्कलाजिनवाससः । अनर्हमाणास्तं भावं त्रयोदश समाः परैः ।
एतान्यमर्षस्थानानि मर्षितानि त्वयाऽनघ । क्षत्रधर्म्मप्रसक्तेन सर्व्वमेतदनुष्ठितं ।
तमधर्म्ममपाकर्ष्टुं स्मृत्वाऽद्य सहितस्त्वया । सानुबन्धान् हनिष्यामि क्षुद्रान्राज्यहरानहं ।
त्वया तु कथितं पूर्व्वं युद्धायाभ्युद्यता वयं । घटाम स्म यथाशक्ति त्वन्तु नोऽद्य जुगुप्ससे ।
धर्म्ममन्विच्छसि ज्ञातुं मिथ्यावचनमेव ते । भयार्द्दितानामस्माकं वाचा मर्म्माणि कृन्तसि । ९९५
वपन् व्रणे क्षारमिव क्षतानां शत्रुकर्षन । विदीर्य्यते मे हृदयं त्वया वाक्शल्यपीडितं ।
अधर्म्मतत्त्वं विपुलं धार्म्मिकः सन्न बुध्यसे । यत्त्वयात्मानमस्मांश्च प्रशस्यान्न प्रशंससि ।
वासुदेवे स्थिते चापि द्रोणपुत्त्रं प्रशंससि । यः कलां षोडशीं पूर्णां धनञ्जय न तेऽर्हति ।
स्वयमेवात्मनो दोषान् ब्रुवाणः किन्न लज्जसे । दारयेयं महीं क्रोधाद्विकिरेयञ्च पर्व्वतान् ।
आविध्य तां गदां गुर्व्वीं भीमां काञ्चनमालिनीं । गिरिप्रकाशान् क्षितिजान् भञ्जेयमनिलो यथा । ९९०
द्रावयेयं शरैश्चापि सेन्द्रान् देवान् समागतान् । सराक्षसगणान् पार्थ सासुरोरगमानवान् ।
स त्वमेवम्विधो जानन् भ्रातरं मां नरर्षभ । द्रोणपुत्त्राद्भयं कर्त्तुं नार्हस्यमितविक्रम ।
अथवा तिष्ठ बीभत्सो सह सर्व्वैर्नरर्षभैः । अहमेनं गदापाणिर्जेष्याम्येको महारणे ।
संक्रुद्धमिव गर्जन्तं हिरण्यकशिपुर्हरिं । ततः पाञ्चालराजस्य पुत्त्रः पार्थमथाऽब्रवीत् ।
॥ धृष्टद्युम्न उवाच ॥ बीभत्सो विप्रकर्म्माणि विहितानि मनीषिणां । याजनाध्यापने दानं तथा यज्ञप्रतिग्रहौ । ९९५
षष्ठमध्ययनं नाम तेषां कस्मिन् प्रतिष्ठितः । हतो द्रोणो मया यत्तत् किं मां पार्थ विगर्हसे ।
अपक्रान्तः स्वधर्म्माच्च क्षत्रधर्म्ममुपाश्रितः । अमानुषेण हन्त्यस्मानस्त्रेण क्षुद्रकर्म्मकृत् ।
यथा मायां प्रयुञ्जानमसह्यं ब्राह्मणब्रुवं । माययैव निहन्याद्यो न युक्तं तत्र पार्थ किं ।